

30.4.2011

Připomínky Asociace pracovních agentur (APA) k vládnímu návrhu novely zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění

Asociace pracovních agentur (APA) dokončila a odpovědným místům předala připomínky APA k vládnímu návrhu novely zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění. Ten mj. navrhuje další zásah do doposud svobodné části legislativy trhu práce – zdanění Dohod o provedení práce zdravotním pojištěním a daní ze supehrubé mzdy.

Pojištění u Dohody o provedení práce (DPP) je zcela nesmyslné. Odstraňuje z trhu práce jediný institut k jednoduchému krátkodobému zaměstnávání. DPP je i proto omezena 150 hodinami ročně u 1 zaměstnavatele, tedy cca 18 osmihodinovými směny ročně. Přitom jde jen o necelý jeden kalendářní měsíc, který má v průměru 21 pracovních dní. Pracovní kalendářní rok jich má 253. DPP se proto používá nejčastěji jen pro příležitostné práce různých zájemců o přivýdělek nebo prázdninové či víkendové brigády žáků a studentů.

Už od 1.1.2011 vláda jednoduchý institut DPP zkomplikovala nově zavedenou povinnou písemnou formou, doposud pod hrozbou neplatnosti vyhrazenou jen Dohodě o pracovní činnosti (DPČ) a Pracovní smlouvě (PS).

Nově se vláda DPP snaží dále omezit povinným přihlašováním a odhlašováním ke zdravotnímu pojištění jak na straně zaměstnance, tak zaměstnavatele. Tedy zvýšením byrokracie a nutností sledování, zda a kdy došlo k překročení vládou navržené rozhodné hranice 5 tis. Kč / měsíc a tudíž povinnosti pojištění.

Výše uvedené popírá institut DPP a staví jej do roviny s Dohodou o pracovní činnosti a Pracovní smlouvou. Ve světle současně vládou navrhovaného zvýšení počtu hodin pro DPP na 300 ročně v návrhu novely Zákoníku práce, tedy cca 36 osmihodinových směn, tedy možnosti dvojnásobně více využívat institut DPP pro zaměstnance i zaměstnavatele, představuje zavedení pojistného pro DPP jeho opětovné faktické omezení. Přitom smyslem zvýšení tohoto institutu je i podpořit prázdninové brigády o letních dvouměsíčních prázdninách, které by DPP s 36 osmihodinovými směny zhruba z 80% pokryla (obvykle mají 44 pracovních dní).

Zde je na místě připomenout, že od roku 2004 Zákon o zaměstnanosti a Zákoník práce diskriminují neodůvodněně agenturní zaměstnance, zapůjčované agenturami práce firmám, když jim zakazuje institut DPP využívat. Naprosto bezdůvodně a nelogicky. Dnes se to týká zhruba 0,5 milionu agenturních zaměstnanců. Ti nemohou jednoduchý institut DPP použít a jsou nuceni ze všech výdělků nad 2 tis. Kč platit zdravotní i sociální pojištění. Tím jsou pro firmy o 34% dražší a současně mají o 18,5% nižší čistý výdělek (11,5% zdravotní + sociální pojištění a 7% rozdíl mezi 15% daní z hrubé mzdy a 15% ze

superhrubé mzdy). Na místě by tedy bylo zrušit tuto diskriminaci agenturních vůči neagenturním zaměstnancům a ne zavádět nová omezení i neagenturním zaměstnancům. Tohle firmy očekávají.

Jaký smysl má vládní pomoc firmám a lidem, když je na druhé straně obratem vládou zpoplatněna? Ví vláda, že na jedné straně nabízí jako uvolnění, ale na straně druhé zavádí nové zdanění? Protože nejen o částku pojistného (jež není žádným pojistným, ale obyčejnou zdravotní daní) se zvýší náklady firem a sníží čisté výdělky lidí, ale dále jim čisté výdělky klesnou o vyšší daň z příjmu fyzických osob. Ta se totiž bude opětovně počítat již ne 15% z hrubé mzdy, ale 15% ze superhrubé mzdy (součtu hrubé mzdy a firmou uhrazeného pojistného z objemu vyplacených hrubých mezd), kdy, jak víme, dosahuje faktické zdanění až 23% hrubé mzdy.

DPP se nejčastěji používá pro příležitostné práce různých zájemců o přivýdělek (druhé zaměstnání, ženy na rodičovské dovolené, důchodci, nezaměstnaní) nebo prázdninové či víkendové brigády žáků a studentů. Ti všichni jsou už jednou kryti pojištěním od prvního zaměstnavatele nebo státu. Není žádný rozumný důvod zavádět další pojištění, lidem nepřinese žádný užitek, žádnou zvýšenou péči. Pouze znesnadní jejich zaměstnávání firmám, zdraží ho firmám a sníží lidem jejich nynější čistý výdělek.

Považujeme návrh zdanění DPP zdravotním pojištěním a daní ze superhrubé mzdy za naprosto nelogický, kontraproduktivní a v přímém rozporu s programovým prohlášením vlády o nezvyšování daňového zatížení. Zde k němu mimo nové byrokracie dochází jak u občanů, tak firem.

Ing. Radovan Burkovič, prezident APA

O Asociaci pracovních agentur (APA)

APA je nejstarší profesní sdružení agentur práce, založené již v roce 2001. Aktivně se podílí na tvorbě legislativy i ustálených zvyklostí při poskytování služeb zprostředkování, zapůjčování zaměstnanců a poradenství na trhu práce v České Republice.

Sdružuje převážně malé a střední české, moravské a slezské agentury práce s majiteli, kteří v nich současně pracují. Jejich zájmy zastupuje a chrání. Kromě stávajících členů pravidelně informuje všechny agentury práce s platným povolením o svých krocích. Mnohé z nich jsou v tomto okamžiku kandidáty na členství v APA.

Členové APA poskytují svým zákazníkům kvalitní služby na trhu práce a dodržují Etický kodex APA.

Více informací naleznete na www.apa.cz